

Marius BERCEA

Marius BERCEA
BENDING WHEN SHE CLAPS, ulei pe pânză | oil on canvas
15x18cm, 2006

Marius Bercea este cu certitudine unul dintre cei mai interesanți artiști români afirmați în ultimii ani. Este pictor înainte de toate și asumă pictura ca pe un mediu tehnic cu bogat potențial expresiv, fără să se teamă, dramatic, de moartea acesteia și fără să îi proclame statutul de mijloc de expresie artistică aprioric privilegiat. Experiența estetică este permanent urmărită de către artist, calitățile vizuale ale suprafeței pictate și plăcerea senzorială pe care o poate resimți privitorul în fața unei picturi sunt scopuri banale, constant vizate de către acesta.

Acestea odată asumate, lucrările sale abordează simultan câmpul politicului și pe cel al realităților foarte personale, psihologice. Astfel, picturile lui pot să se refere la fiorul primelor călătorii ale unui adolescent și în același timp să contureze subiectul modulului de a călători al românilor și fascinația lor pentru Occident din anii '90. Pot să atingă tema sexualității (și atunci sunt de obicei teribil de senzuale) și concomitent să amintească atmosfera, tiparele de mentalitate și trăsăturile societății românești din ultimii ani ai comunismului și primii ani de (bizar) neoliberalism. Coerența demersurilor sale artistice este poate unul dintre cele mai evidente puncte forte ale artei lui Bercea. Proiectele sale sunt mai mult decât simple serii de lucrări pe o temă mai mult sau mai puțin aleatoriu dată/aleasă; ideile, conceptele și poveștile sunt abordate vizual din mai multe unghiuri, fiecare lucrare jucând rolul unui punct de vedere și al unui flash aruncat fugar și seducător asupra lor. În același timp, lucrările evită literalismul sau ilustrația, astfel funcționând ca reflecții artistice autentice asupra referințelor tematice. Uneori, personaje sau concepte migrează de la un ciclu de lucrări la altul, întrucâtva ducând cu gândul la nodurile de rețea narativă ale "Comediei umane" a lui Balzac.

Cu toate că sunt preluate din media sau au ca punct de plecare fotografii, imaginile pictate de către Marius Bercea nu se doresc fotorealiste. Deși aparent neutre, nu sunt niciodată reci. Un lirism rafinat, puțină nostalgie sau o fascinație prea puțin reprimată pentru senzualitatea texturilor par să își găsească în mod constant loc în lucrările sale.

Bogdan IACOB, critic și istoric de artă

Marius Bercea biztosan az utóbbi években megnyilatkozó román művészek egyik legérdekebbje. Mindenekelőtt festő, és úgy vállalja fel a festészetet, mint technikai környezetet gazdag expresszív potenciállal, anélkül hogy félné, drámai módon, ezeknek a halálától, és anélkül hogy kinyilvánítaná mindezeknek a művészi kifejezőeszközöknek a priori privilegiált státusát. A művész folyamatosan esztétikai kísérletet végez, a felület vizuális minőségeit és az érzéki örömeiket követi, amelyeket a néző is megérezhet, a festmény előtt alapvető célok állnak, amelyeket a művész konstans módon követ. Mindezeket egyszer felvállalva a művész munkái szimultán módon tematizálják a politikum síkját és a valóság nagyon személyes, pszichológiai síkját. Így aztán a képei egyszerre utalnak egy fiatalember első utazásainak a borzongásaira, ugyanakkor körvonalazza a románok utazási módját és a 90-es évekbeli vonzalmát a Nyugat iránt. Érinti a szexualitás tematikáját is (és ilyenkor általában borzalmasan érzi) ugyanakkor emlékeztet a kommunizmus utolsó éveitől a társadalmának atmoszférájára, szokásaira, mentalitására és jellemzőire, illetve a kommunizmus utáni első évek (bizar) neoliberalizmusára.

Bercea művészetének talán legegyszerűbben erős pontja a koherens témavezetés. A projektjei többek, mint többé-kevésbé véletlenszerűen választott/adott témák egyszerű képsorozatai, elképzeléseit, koncepcióit és történeteit vizuálisan több szögből is megközelíti, mindegyik egy-egy szempont szerepét játssza el és egy-egy odavetett gyors és csábító pillantás. Ugyanakkor munkáiban kerüli az irodalmiasságot és az illusztrációt, ezáltal a tematikus referenciákra megfogalmazott autentikus művészi reflexiókként működnek. Néha szereplők és koncepciók vándorolnak egyik munkaciklusból a másikba, valahogy Balzac „Emberi komédiá”-jának narratív hálózati csomópontjaihoz futtatván a gondolatainkat. Mindazzal együtt, hogy a médiából vette át őket vagy az indulópontjuként egy fénykép szolgált, a Marius Bercea által megfestett képek nem törekednek fotorealizmusra. Bár látszólag semlegesek, soha nem hidegek. Úgy tűnik, hogy a bonyolult líraiság, kevés nosztalgia vagy alig elfojtott csodálat a textúrák érzékisége iránt konstans módon visszatérnek a munkáiban.

Bogdan IACOB, művészet kritikus és művészettörténész
(fordította: SZABÓ Csilla)

Marius Bercea is definitely one of the most interesting Romanian artists which emerged in the last years. He is primarily a painter and he assumes painting as a medium with rich expressive potential, without dramatically fearing the death of it and without heroically boosting it as an a priori privileged means of artistic expression. The aesthetic experience is permanently sought after by the artist, the visual qualities of the surface and the sensorial pleasure one can take in viewing a painting are basic, constantly aimed at goals for him. These being assumed, his works are simultaneously addressing the political and the deeply personal, psychological realms. Thus, his paintings can be about the shiver of the first journeys of an adolescent boy, while at the same time circumscribing the subject of the Romanian way of travelling abroad and the fascination of the West in the nineties. They can approach sexuality (and when they do so, they're usually utterly sensual), while reminding the atmosphere, the mentality patterns and social features of the late communist and early (bizarre) neoliberal years in Romania.

The coherence of his artistic endeavours is maybe one of the most striking strengths of Marius Bercea's art. His projects are more than mere series of paintings about a more or less randomly given / chosen subject; ideas, concepts and stories are visually approached from several angles, each work playing the role of a point of view and of a flash, briefly and seductively pointed at them. At the same time, the works are avoiding literalism or illustration, thus functioning as authentic artistic reflections upon the thematic references. Sometimes, characters or concepts migrate from a cycle of works to another, somewhat alluding the knots in the narrative network of Balzac's "Human Comedy". Though media appropriated or photographically originated, the painted images of Marius Bercea are not meant to be photorealistic. Though seemingly neutral, they are never cold. Refined lyricism, a bit of nostalgia or a hardly repressed fascination for the sensuousness of textures seems to constantly have a place in his works.

Bogdan IACOB, curator and art critic

Marius BERCEA
A SHORT WHILE AFTER BECAME A PINE TREE
ulei pe pânză | oil on canvas
40x30cm, 2008

Marius BERCEA
HIDE AND SEEK
ulei pe pânză | olaj vászon | oil on canvas
30x40cm, 2007

Pentru Marius Bercea, pictura înseamnă activitate și teorie. În nesiguranța lumii noastre, Marius Bercea vinde imagini. Claritatea solidă este bazată în mod particular pe un sistem vizual, descris între galbenul de Napoli, o stare de relaxare sindicală sau de supra-încărcare cu absurditatea benzii roșii din întâlnirile socialiste. Este un joc cu tensiunile marginale ale teoriei. Emoția este conceptuală, deloc ilustrativă. Pictura nu se mai reduce la formă. Pictura este o activitate foarte non-eroică. O identitate care conține o idee. Marius Bercea propune, într-un mediu capricios, o nouă dimensiune a acestui joc. Dar misterul picturii mediază comunicarea. Pictura întâlnește un cod necunoscut nouă. Noile teorii ale picturii au acces direct la spațiu, putere și intimitate. Este straniu totuși, cum Marius Bercea deturnezează aceste teorii. Pentru Marius Bercea, spațiul rezultă din actul diluării desenului; puterea este o reprezentare conceptuală, iar intimitatea este ascunsă sau transcende către locuri care pot fi localizate oriunde. Marius Bercea adaptează artei sale un statement faimos, care vine dinspre Richard Serra / There is no way to make a painting, there is only painting ('Nu există o cale de a face pictură, există doar pictură').

Esența momentului este prezentată ca o calitate... noaptea este un laborator bun pentru lumină, iar ziua este un laborator bun pentru emoții. Marius Bercea transmite emoții, percepții și concepte prin teorii de istoria artei, pe care le stăpânește atât de bine. Într-un timp intens al confruntărilor, al pericolului acorurilor făcute pe hârtie sau al strata-gemelor pe bază de semnătură cu scopul de a defini nu doar responsabilități, dar și limitările lor, Marius Bercea folosește ca tactică povești exploratorii. Marius Bercea evaluează credibilitatea produselor finite / un corset roz, o punte spălată de apa albastră, o femeie într-o rochie galbenă care deschide o ușă / toate acestea pentru libertatea unei 'credițe îndeplinite'. Marius Bercea nu se poate înscrie în definiția dată agresiunii și decide să nu răspundă. Sau să se limiteze la: totul se schimbă într-un ritm glacial și cu cât este mai mare banda roșie, cu atât va deveni mai valid.

Modul de a lucra al lui Marius Bercea este de fapt o reacție alternativă la teoriile picturii și ale istoriei artei.

Liviana DAN, curator și critic de artă

Marius BERCEA
UNTITLED
ulei pe pânză | olaj vászon | oil on canvas
15x18cm, 2007

Marius Bercea számára a festészet cselekvést és teóriát jelent. Mai világunk bizonytalanságában Marius Bercea képeket ad el. Szolid tisztasága személyes módon alapszik azon a vizuális rendszeren, amit a nápolyi sárga, egyfajta szak-szervezeti nyugalom, vagy a kommunista találkozások túlfűtöttségének abszurd piros sávja tud körülírni. Egy játék ez a teória mellékes feszültségeivel. Az érzés konceptuális, semmiképpen nem illusztratív. A festészet már nem szűkül a formára. A festészet egy nem-heroikus cselekvés. Egy ideát tartalmazó identitás. Marius Bercea felkínálja ennek a játéknak egy új dimenzióját, egy cseppet sem könnyű környezetben. De a festészet misztériuma irányítja a kommunikációt. A festészet eddig nem ismert új kóddal találkozunk. A festészet új teóriáinak közvetlen kapcsolatuk van a tér, az erő és az intimítás felé. Furcsa azonban, ahogy Marius Bercea ezeket a teóriákat eltéríti. Marius Bercea számára a tér a rajz tágulásának aktusából keletkezik, az erő egy konceptuális reprezentáció, az intimitás pedig elbújtatott vagy átvezet olyan helyek felé, amelyek bárhol lokalizálhatók. Marius Bercea a művészete számára egy híres megállapítást adaptál, amit Richard Serra fogalmazott meg: „Nincs arra lehetőség, hogy festészetet csináljak, mert csak festészet létezik”.

A momentum lényege minőségként mutatható meg .... az éjszaka jó laboratórium a fénynek, a nappal pedig jó laboratórium az érzéseknek. Marius Bercea érzéseket közvetít, percepciókat és koncepciókat a művészettörténet teóriáin keresztül, melyeket annyira jól ural. A konfrontációk, a papíron megkö-tött egyezségek vagy az aláírásokra alapozott strata-gémák veszéyleinye korában, Marius Bercea a kutató mesélés taktikáját használja fel azzal a céllal, hogy ne csak meghatározza a felelősségeket, hanem kutassa fel azok határait is.

Marius Bercea felbecsüli a véges termékek hihe-tőségét (egy rózsaszín fűző, a kék víz mosta fedél-zet, egy sárga ruhás nő, aki kinyit egy ajtót) minde-zek egy „beteljesült hit” szabadságáért. Marius Ber-cea nem sorolható be az agresszióknak adott defini-cióba, és úgy dönt, hogy nem is válaszol rá. Vagy nem szorítkozik csupán annyira, hogy minden glaciális ritmusban változzon, és minél nagyobb a vörös sáv, annál érvényesebb legyen.

Marius Bercea munkamódszere tulajdonképpen egy alternatív reakció a festészet és a művészettörténet teóriáira.

Liviana DAN, kurátor és műkritikus
(fordította: SZABÓ Csilla)

For Marius Bercea, painting means activity and theory. In the uncertainty of our world, Marius Bercea sells images. The solid clarity is particularly based on a visual system, shaped from Neapole yellow, a state of trade union leisure, or a state overloaded with red tape absurdity, of socialist meetings. It is a play with the marginal tensions of theory. The emotion is conceptual, not illustrative. Painting is not about form anymore. Painting is a very non-heroic activity. An identity that contains an idea.

Marius Bercea proposes, in a whimsical envi-ronment, a new dimension for this play. But, the mystery of painting mediates communication. Painting encounters a code unknown to us.

Marius Bercea adapts a famous statement coming from Richard Serra in his art / There is no way to make a painting, there is only painting. The new theories of painting have direct access to space, power and intimacy. It is strange, though, how Marius Bercea detours these theories. For Marius Bercea, space results from the act of diluting drawing; power is a conceptual representation and intimacy is hidden or transcended towards places that can be located anywhere. The essence of the moment is presented as a quality...night is a good laboratory for light and day is a good laboratory for emotions. Marius Bercea transmits emotions, perceptions and concepts through the theories of art history, that he so well manages.

Marius Bercea has as tactic the exploratory fairies. In an intense time of confrontation, the danger of agreements made on paper, the danger of signatures use stratagem in order to define not only responsibilities, but also their limitations.

Marius Bercea evaluates the credibility of after products / a pink corset, a deck washed by the blue water, a woman in a yellow dress opening a door / all these for the freedom a "faith accomplish". Marius Bercea can not engage in the definition given to aggression and decides not to answer. Or to limit himself to: everything changes in a glacial rhythm and the bigger the red tape is, the more valid it becomes.

Marius Bercea's way of working is in fact an alter-native reaction to the theories of painting and of art history.

Liviana DAN, curator and art critic
(translated by Tünde SZABÓ)

Marius BERCEA
UNTITLED
ulei pe pânză | olaj vászon | oil on canvas
15x18cm, 2007

Marius BERCEA
UNTITLED
ulei pe pânză | olaj vásznon | oil on canvas
30x40cm, 2008

Marius BERCEA
UNTITLED
ulei pe pânză | olaj vásznon | oil on canvas
24x30cm, 2007